

вийти на міжнародні ринки капітала. К тому ж МСФО - це не тільки методи і підходи к учету і отчетності, но і, в одержаній степені, признак демократичності цивілізованого общества.

Список литературы: 1. Министерство финансов Украины. Письмо от 07.05.2013 г. N 31-08410-07-29/14073. 2. Т. Каменская Новая финотчетность vs МСФО: точки соприкосновения и различия // Интерактивная бухгалтерия. 2013. №15(24). [Электронный ресурс]. URL: <http://www.interbuh.com.ua/ru/documents/oneanalytics/810/try>. (Дата обращения: 19.11.2013) 3. Ольга Буркун К кому следует обращаться за разъяснением особенностей применения МСФО? [Электронный ресурс]. URL: www.cursor-audit.com/.../kto-razjasnjaet-osobennosti-primeneniya-msfo. (Дата обращения: 19.11.2013)

Г.С. Кругова, магістр каф. ЕА та О, НТУ «ХП»

Л.С. Стригуль, к.е.н., доцент каф. ЕА та О, НТУ «ХП»

НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОНТРОЛЮ ТА РЕВІЗІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЖКГ

ЖКГ – комплекс галузей, які забезпечують функціонування інженерної інфраструктури різних будівель населених пунктів, що створює зручність і комфортність проживання та перебування в них громадян шляхом надання їм широкого спектра житлово-комунальних послуг [1]. Житлово-комунальне господарство (ЖКГ) є однією з найбільш важливих галузей економіки України. Нормальне функціонування житлово-комунального комплексу – одне з найважливіших завдань національного масштабу. Щороку кількість виявлених порушень органами Державної Фінансової Інспекції в сфері ЖКГ зростає, що свідчить про втрати матеріальних та фінансових ресурсів держави. Актуальність даного дослідження зростає, оскільки за результатами перевірки в 2011 році, були виявлені фінансові порушення в 70% підприємств ЖКГ на суму 380 млн. грн., причому доведені прямі збитки становлять 165 млн. грн. У тому числі 142 млн. грн. – це збитки бюджету, які виникли внаслідок необґрунтованого виділення субвенцій з державного бюджету. Даною проблемою займалися такі вітчизняні вчені як: Басанцов І.В., Головань М.М., Іванова І.М., Ісмаїлов А.Б., Ковалюк О.М., Піхоцький В.Ф., Сивульський М.І., Юргелевич С.В. та інші.

Фінансовий контроль проводиться органами Державної Фінансової Інспекції України через проведення інспектування та фінансового аудиту. Фінансовий аудит є різновидом фінансового контролю і полягає у перевірці та аналізі фактичного стану справ щодо законного та ефективного використання державних коштів і майна, правильності ведення бухгалтерського обліку і достовірності фінансової звітності, функціонування системи внутрішнього контролю. В органах ЖКГ доцільно впровадити аудит витрат в обґрунтуванні тарифів на житлово-комунальні послуги. Суть цього аудиту полягає у незалежній позавідомчій, фінансовій та технологічній експертизі факторів, що впливають на величину витрат, включених до тарифів. Мета аудиту витрат не повна перевірка повноти та достовірності фінансової звітності, а перевірка тільки фактичної та планової собівартості та прибутку як складових часток тарифів на житлово-комунальні послуги [2].

Інспектування здійснюється у формі ревізії полягає у документальній і фактичній перевірці певного комплексу або окремих питань фінансово-господарської діяльності підконтрольного підприємства, яка повинна забезпечувати виявлення наявних фактів порушення законодавства, встановлення винних у їх допущенні посадових та матеріально-відповідальних осіб [3]. Також на підприємствах ЖКГ доцільно застосовувати внутрішній контроль. Внутрішній контроль – це комплекс експертно-аналітичних, ревізійно-перевірочних та інших форм контрольних заходів, що забезпечують достовірну інформацію про використання об'єктами контрольних фінансових ресурсів, майна і інших матеріальних активів, спрямованих на виявлення та запобігання відхилень, що перешкоджають законному та ефективному використанню бюджетних коштів та майна [4].

Задля вдосконалення всіх форм контролю у сфері ЖКГ необхідно спрямувати зусилля на: визначення основних ризиків у діяльності підприємств ЖКГ та фактори, які можуть впливати на їх виникнення; встановлення основних груп питань, які потребують дослідження для здійснення оцінки; визначення факторів, які впливають на обсяги фінансових порушень; вибір

методу оцінки, який врахує основні фактори якості діяльності особового складу персоналу установи; знаходження загального підходу в оцінці різних за своєю діяльністю установ.

Список літератури: 1. *Скорик А.П.* «Удосконалення системи управління житлово-комунальним господарством України» [Електронний ресурс] / *А.П. Скорик* – Режим доступу: http://storage.library.opu.ua/online/periodic/opu_2007_2%2828%29/7-5.pdf 2. *Бондар О.В., Контаєва О.В.* «Проблема відсутності оцінки діяльності бюджетних установ за підсумками внутрішнього фінансового контролю та напрямки її вирішення» [Електронний ресурс] / *О.В. Бондар, О.В. Контаєва* – Режим доступу: <http://eztuir.ztu.edu.ua/193/1/53.pdf> 3. *Клімова В.В.* «Дискусійні питання визначення поняття ревізії» [Електронний ресурс] / *В.В. Клімова* – Режим доступу: <http://www.repository.hneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789> 4. *Липчанська Т.В.* «Сутність та зміст внутрішнього контролю у бюджетних установах» [Електронний ресурс] / *Т.В. Липчанська* – Режим доступу: <http://www.repository.hneu.edu.ua/jspui/bitstream>

Н.Ю. Ершова, к.э.н., доц., НТУ «ХПИ», Харьков

Ли Да, магистр НТУ «ХПИ», Харьков

МЕТОДИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К ФОРМИРОВАНИЮ УЧЕТНО-АНАЛИТИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ПРИБЫЛЬЮ КОММЕРЧЕСКОЙ ОРГАНИЗАЦИИ

Значительный вклад в исследование теоретических и методических аспектов формирования учетно-аналитической системы и учетно-аналитического обеспечения управления прибылью предприятием внесли такие ученые, как: С. Голов, И. Давидович, Т. Марени, В. Моссаковский, Л. Нападовская, Т. Слезко, Г. Партин, А. Череп, Л. Гнилицкая, М. Воронова, А. Ефремова, О. Кантаева, Я. Крупка, Ю. Кузьминский.

Учетно-аналитическая система в широком смысле – это система, базирующаяся на бухгалтерской информации, включающей оперативные данные, и использующая для экономического анализа статистическую, техническую, социальную и другие виды информации. Суть ее заключается в объединении учетных и аналитических операций в один процесс, проведении оперативного микроанализа, обеспечении непрерывности этого процесса и использовании его результатов при выработке рекомендаций для принятия управленческих решений. При этом общая методология и нормативные